

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ЩОДО ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА МЕТОДИКА
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ»**
ДЛЯ СТУДЕНТІВ ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 011 – «ОСВІТНІ ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ»
ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ «МАГІСТР»

Кременчук – 2020

Методичні вказівки до виконання курсових робіт з навчальної дисципліни «Методологія та методика науково-педагогічного дослідження» для студентів денної та заочної форми навчання спеціальності 011 – «Освітні педагогічні науки» освітнього ступеня «Магістр» - 39 с.

Укладачі: к. пед. н., доц. О. І. Беспарточна

Рецензент д. пед. н., проф. Т. Б. Поясок

Кафедра психології, педагогіки та філософії

Затверджено науково-методичною радою ФПГіСН КрНУ

Протокол від _____ 2020 року

Голова НМР ФПГіСН

доц. Літвінова О. В.

ЗМІСТ

Вступ.....	4
1 Правила оформлення курсової роботи.....	6
2 Послідовність виконання курсової роботи.....	7
3 Вимоги до структурних елементів курсової роботи.....	11
4 Робота з науковими джерелами.....	20
5 Специфіка оформлення цифрового матеріалу.....	24
6 Захист курсової роботи та її оцінювання.....	26
Список використаних джерел.....	28
Додаток А Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи.....	31
Додаток Б Зразок оформлення завдання і календарного плану курсової роботи	32
Додаток В Зразок оформлення змісту курсової роботи	34
Додаток Г Тематика курсових робіт з навчальної дисципліни «Методологія та методика науково-педагогічного дослідження».....	35

ВСТУП

Навчальна дисципліна «Методологія та методика науково-педагогічного дослідження» є нормативною складовою підготовки фахівців зі спеціальності 011 – «Освітні педагогічні науки». Її вивчення зумовлене потребами підготовки кваліфікованих педагогів, що передбачає ознайомлення студентів з базовими принципами, теоріями, поняттями методології та методики наукових, педагогічних досліджень; основами академічної доброчесності у наукових дослідженнях, організації наукових досліджень, роботі з літературними джерелами, правилами реферування та цитування, основними характеристиками та методичними прийомами викладання наукового матеріалу. Для поглиблення знань з навчального предмета та розвитку навичок і вмінь виконання науково-дослідних робіт передбачено виконання курсової роботи. Виконання курсової роботи є одним із різновидів самостійної роботи магістрантів у ході вивчення дисципліни з методології та методики науково-педагогічного дослідження.

Методологію в педагогіці розглядають як сукупність теоретичних положень про педагогічне пізнання і перетворення дійсності (В.В. Ягупов), як вчення про педагогічне знання, про процес його добування, способи пояснення (створення концепції) і практичне застосування для перетворення або удосконалення системи навчання і виховання (В.И.Загвязинский) [20; 24]. Методологія досліджень педагогічних проблем вирішує насамперед стратегічні проблеми і включає в себе принципи й методи пізнання в педагогічній теорії і практиці.

Підготовка кваліфікаційної роботи – важлива форма самостійної навчальної та наукової роботи студентів, яка виконується у межах годин, відведених навчальним планом. Курсова робота студентів освітньо-кваліфікаційного рівня магістр є складовою магістерського наукового дослідження. Тому її тема тісно пов'язана з визначеною проблематикою магістерської роботи. Обрана тема курсової роботи узгоджується з керівником і

затверджується на засіданні кафедри.

Курсова робота – навчально-дослідне завдання для студента, який уже має певний досвід наукової діяльності з проблематики навчальних дисциплін, що вивчаються у вищій школі [12; 28]. Написання роботи демонструє, наскільки якісно студент володіє загальнонауковими та педагогічними методами дослідження, здатний самостійно аналізувати результати проведених досліджень і обговорювати їх із залученням даних інших дослідників із проблеми, що вивчається, робити власні висновки, уміє працювати з науковою літературою. Зміст роботи та якість її оформлення мають відповідати сучасним вимогам, які висувають до таких досліджень. З огляду на це, курсова робота не повинна обмежуватися реферуванням наукових джерел, а має стати самостійним аналітичним викладом матеріалу з елементами набутих у процесі емпіричного дослідження знань, досвіду. Окрім цього, кожна кваліфікаційна робота має бути спрямована на розв'язання актуальних проблем педагогіки. Основне завдання її автора – продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації, уміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання.

Курсова робота має комплексний характер і пов'язана з використанням отриманих студентом знань, умінь і навичок зі спеціальних дисциплін.

Завдання курсової роботи:

1. Систематизація, закріплення і поглиблення набутих знань.
2. Розвиток навичок практичного застосування теоретичних знань.
3. Формування умінь самостійно проводити наукове дослідження, аналізувати й узагальнювати отримані теоретичні та практичні результати.
4. Ознайомлення з методами та методикою проведення наукового дослідження.
5. Набуття досвіду проведення наукового дослідження та обробки його результатів.

До курсової роботи висувають такі основні вимоги:

- актуальність проблеми дослідження, відповідність її сучасному стану

педагогічної науки та перспективам розвитку;

- наявність наукової новизни щодо вибраної проблематики дослідження;

- вивчення та критичний аналіз сучасних вітчизняних і зарубіжних періодичних видань з досліджуваної проблеми;

- вивчення та характеристика історії досліджуваної проблеми та її сучасного стану, а також новітнього досвіду роботи науковців у відповідній галузі;

- чітка характеристика об'єкта, предмета, мети, завдань і методів дослідження;

- формулювання науково обґрунтованих і логічно побудованих висновків, складання практичних рекомендацій із зазначенням перспективи подальших наукових пошуків.

Наповнення кожної частини курсової роботи визначається її темою. Успішність виконання переважно залежить від уміння висвітлити найрезультативніші методи дослідження, оскільки саме вони дозволяють досягти поставленої у роботі мети. Робота виконується державною мовою і розкриває вміння студента стисло, аргументовано та логічно викладати матеріал. Текст має бути без граматичних і стилістичних помилок.

Ці методичні рекомендації забезпечують якість реалізації вимог до написання кваліфікаційних робіт, визначених у Державному стандарті вищої освіти. Тому в методичних вказівках подано тематику курсових робіт, вимоги до порядку і строків її виконання, оформлення і захисту, критерії оцінювання. Курсова робота допускається до захисту при наявності відгуку керівника.

1 ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Оформлення – одна з найважливіших стадій роботи. Курсову роботу друкують з використанням комп'ютерної техніки на одному боці стандартного аркуша білого паперу А4 (210x297); кількість сторінок роботи має бути не менше, ніж 40-50 сторінок. У зазначений обсяг не входять список використаної літератури і додатки. Великі таблиці й ілюстрації, які перевищують обсяг сторінки, подаються у додатках. Під час друку роблять такі поля: ліве – 30 мм, праве – 20 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм, абзац – 1,25; міжрядковий інтервал – 1,5. Гарнітура шрифту роботи – Times New Roman, кегль – 14, колір друку – чорний.

Структура курсової роботи відповідає структурі дипломної магістерської роботи: титульний аркуш, зміст, вступ, основна частина, висновки, список використаних джерел. Вона також може мати додатки, які містять допоміжний матеріал.

Назви структурних частин роботи вирівнюють по центру і друкують тим же кеглем, але великими літерами напівжирним шрифтом: **ЗМІСТ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ, ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ, ДОДАТКИ**. Розділи курсової роботи, як правило, включають у себе підрозділи (нумерація складається з двох чисел, відокремлених крапкою) [6]. Заголовки підрозділів друкують з абзацного відступу (1,25 мм), із великої літери напівжирним шрифтом. Відстань між назвою розділу та підрозділу має бути три інтервали, що відповідає одному пропущеному рядку при наборі на комп'ютері. Крапку в кінці назви не ставлять. Інтервал між назвою підрозділу та текстом повинен відповідати одному пропущеному рядку.

Окремий розділ курсової роботи починають з нової сторінки, а кожний підрозділ розташовують на відстані одного інтервалу від тексту попереднього. Кожний розділ завершують висновки до розділу, наприклад, **ВИСНОВКИ ДО 1 РОЗДІЛУ**. Їх починають з нової сторінки [2, 3, 4, 6, 13].

Усі сторінки роботи повинні бути пронумеровані. Нумерація сторінок починається зі вступу (на титульній сторінці цифра 1 не проставляється); порядковий номер сторінки проставляється внизу по центру без крапки в кінці. Зразок титульної сторінки наведено у додатку А.

2 ПОСЛІДОВНІСТЬ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота має свою специфіку, її деталі завжди потрібно узгоджувати з науковим керівником. Педагогічні дослідження повинні бути спланованими, організованими і проведеними таким чином, щоб вони давали позитивний результат для навчально-виховного процесу. Перш ніж приступити до реалізації наукового дослідження, магістранти повинні ознайомитися з понятійним апаратом науки, від ступеня володіння яким залежить наскільки точно, грамотно і зрозуміло молодий дослідник висловить свої думки, обґрунтує той чи інший факт.

Вибір теми – досить важливий етап підготовки курсової роботи. При цьому слід враховувати такі обставини: відповідність теми пріоритетним напрямкам наукової діяльності кафедри; можливість використання у ході дослідження конкретного матеріалу; відповідність теми науковим інтересам магістранта.

Алгоритм написання курсової роботи

1. Вибір теми (наукової проблеми), ознайомлення з нею, обґрунтування її актуальності та наукової новизни.
2. Пошук і підбір літератури з теми.
3. Складання робочої картотеки літератури з теми.
4. З'ясування об'єкта, предмета, визначення мети та завдань дослідження.
5. Вивчення та конспектування літератури з проблеми дослідження.
6. Складання попереднього змісту та етапів роботи.
7. Викладення структури роботи згідно з її змістом.

8. Написання теоретичного та методичного (опис методик) розділів роботи з оформленням відповідної кількості джерел за вимогами АПА.

9. Розробка на підставі отриманих результатів практичних рекомендацій, навчально-методичних матеріалів, перспективних напрямів дослідження.

10. Формулювання логічних, науково обґрунтованих висновків.

11. Редагування вступу, огляду літератури та опису методик із проблеми дослідження.

12. Редагування списку використаних джерел і оформлення додатків.

13. Подання чорнового варіанта роботи науковому керівникові.

14. Доопрацювання роботи за рекомендаціями керівника, остаточне редагування тексту, чистове оформлення роботи, підготовка її до захисту.

Методологічними етапами науково-педагогічного дослідження є визначення проблеми, теми, об'єкта і предмета дослідження, мети, завдань і положень, що виносяться на захист. Існують такі основні проблеми методології педагогіки:

– методологічні проблеми підготовки педагога до здійснення його функцій в педагогічному процесі вищої школи; т– особливості методологічного підходу до вивчення проблем навчання, виховання і розвитку студентської молоді.

Розпочинають дослідження з ознайомлення зі станом **проблеми**. Поняття «**проблема**» походить від грецького *problema* і трактується як перепона, трудність, завдання, що потребує розв'язання, вивчення, дослідження [20, 30]. Проблема – це форма наукового знання, в якій визначаються межі достовірного і прогнозуються шляхи розвитку нового знання [20, 4].

Підготовчий етап роботи над дослідженням починається з вибору **теми** – постановки **наукової проблеми**, її осмислення та обґрунтування. *Проблема* – це запитання або комплекс запитань, які виникають у ході пізнання, вирішення яких має істотний практичний або теоретичний інтерес [8]. Постановка наукової проблеми припускає таку послідовність дій [12; 24]: виявлення дефіциту або протиріч інформації; усвідомлення потреби в усуненні цього дефіциту/протиріч; опис проблемної ситуації; формулювання проблеми в

наукових категоріях і термінах.

Після обґрунтування проблеми, яка містить низку тем, визначається тема наукового дослідження. **Тема** (від грец. *thema* – основна думка, завдання, положення, яке необхідно розвинути) – частина наукової проблеми, наукове завдання, яке охоплює певну галузь наукового дослідження.

У **змісті** перелічують заголовки всіх структурних частин курсової роботи у тій послідовності, в якій вони подаються у тексті, і вказують сторінки, на яких вони починаються.

У **вступі** визначають науковий апарат – актуальність теми роботи, об'єкт, предмет, мета, завдання, методи дослідження, теоретична цінність та практична значущість.

Основну частину, як правило, поділяють на теоретичну й практичну. У теоретичній частині дається критичний аналіз опрацьованої магістрантом наукової літератури та виділяються теоретичні положення, які були вихідними при виконанні практичної частини. У цій частині також обґрунтовується необхідність здійснення експериментального дослідження. Практична частина містить опис виконання дослідницького завдання та аналіз його результатів.

У **висновках** стисло викладаються результати поставлених завдань дослідження.

Список використаних джерел містить опрацьовані магістрантом вітчизняні, зарубіжні праці з основної дисципліни та суміжних з нею наук, на які зроблено посилання.

Курсова робота може містити **додатки** з матеріалами анкетування, тестами тощо.

3 ВИМОГИ ДО СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ КУРСОВОЇ РОБОТИ

У *змісті* роботи відображаються основні її структурні розділи зі вказуванням сторінок. Приклад оформлення змісту подано у додатку В.

У вступі слід указати на **актуальність теми** (не менш, ніж одна сторінка тексту). Актуальність відображає важливість і своєчасність дослідження вибраної теми, її відповідність сучасним потребам педагогічної науки, а також визначення основних напрямів дослідження цієї проблеми із вказуванням ініціалів і прізвищ науковців, які займалися їх розробкою. У кінці цього аналізу слід окреслити ті аспекти проблеми, які ще недостатньо вивчені. Основними аспектами актуальності є такі:

а) необхідність доповнення теоретичних положень або усунення протиріч, що стосуються явища, що вивчається;

б) потреба в нових фактах, які дозволять розширити теорію і сферу її використання;

в) потреба в ефективніших науково-педагогічних і дослідних методах, що здатні забезпечити отримання нових даних;

г) потреба в методах (засобах, технологіях), що мають ширші можливості та ефективність педагогічного впливу, навчання, виховання тощо;

д) потреба в доповненні чи вдосконаленні педагогічних теорій, концепцій, рекомендацій для широкого їх використання як представниками інших наук, так і населенням [6; 11; 15, 20; 21].

У вступі не потрібно подавати визначення досліджуваних явищ, розкривати їх зміст. Необхідно лише з критичної точки зору подати огляд літератури з досліджуваної проблеми, висловити своє ставлення до тих теоретичних і практичних надбань, які у ній містяться. Бажано не лише не уникати проблем, протиріч, виявлених у літературі, а навпаки, показати ті протиріччя, на розв'язання яких і спрямоване дослідження [20, с. 27].

Після актуальності у вступі визначають **об'єкт, предмет та мету дослідження**.

Об'єктом дослідження є частина об'єктивної реальності або знань про неї, що створює проблемну ситуацію, на яку спрямована увага дослідника.

Предмет дослідження – певна частина, окремі сторони, властивості або відношення об'єкта. Об'єкт та предмет співвідносяться як загальне і часткове. Проблема курсового дослідження характеризує суперечності між типовим станом предмета дослідження в реальному житті й вимогами до нього. Вона пов'язана з удосконаленням предмета дослідження.

Як правило, предмет в більшій мірі відповідає темі дослідження, але він не повторює, а конкретизує і розкриває тему. Наприклад, якщо об'єктом педагогічного дослідження за темою «Студентське самоврядування в історії розвитку вищої школи України (XIX – початок XX століття)» є розвиток вищої школи України періоду XIX – початку XX ст., то предметом дослідження є теоретичні ідеї і досвід діяльності студентського самоврядування в історії розвитку вищої школи України XIX – початку XX ст. Наведемо приклади дослідних педагогічних тем для вищої школи з проблем навчання та виховання і вкажемо в них відповідні *об'єкти досліджень* (виділено курсивом):

- *Підготовка* майбутнього викладача вищої школи до навчально-методичної або науково-дослідницької діяльності.
- *Виховання* студентів у закладах вищої освіти.
- *Підготовка* вчителів до здійснення інклюзивної освіти.
- *Перепідготовка* вчителів в процесі дистанційної освіти.
- *Навчання* спілкуванню магістрантів зі студентською молоддю;
- *Громадянське виховання* школярів у системі вищої освіти Німеччини.
- *Неперервна професійна освіта* викладачів вищої школи тощо.

Предметом цих досліджень можуть бути мета освіти чи виховання, зміст, засоби, форми, методи, педагогічні умови організації навчально-виховного процесу, ті або інші інноваційні педагогічні технології (інтерактивне навчання, індивідуально-орієнтоване, компетентнісний підхід, дистанційна освіта, особистісне самовизначення), тенденції розвитку навчально-виховних явищ і процесів. Наголосимо, що предметом дослідження можуть виступати відносини

в педагогічному колективі.

Наводимо приклади тем дослідження, в яких курсивом указано предмет дослідження:

– *Технологія попередження конфліктів у професійній діяльності (ЗВО, школи).*

– *Психолого-педагогічний тренінг як засіб корекції міжособистісних стосунків.*

– *Засоби корекції морально-психологічного клімату в педагогічному колективі.*

– *Соціально-психологічна структура педагогічного колективу як суб'єкта інноваційної діяльності (20, 22-23).*

С.У. Гончаренко зауважує, що предмет педагогічного дослідження обов'язково повинен включати зв'язки виховного інституту із зовнішнім середовищем, власне педагогічні соціальні і психологічні фактори і зв'язки в їх поєднанні і взаємодії [20, с. 63-64].

Розв'язання проблеми є **метою** курсової роботи. Отже, мета дає уявлення про орієнтовні результати, які мають бути викладені й обґрунтовані в роботі.

На початку дослідження магістрант ставить перед собою мету і визначає, який результат він збирається одержати в ході дослідження. Це можливо, бо мета дослідження формулюється з врахуванням визначених суперечності, проблеми, об'єкта і предмета дослідження, а завдання дають уявлення про те, що треба зробити, щоб досягти мети. Мета завжди відображає спрямованість наукового пошуку на одержання нових знань та їх експериментальну апробацію, адже розроблені теоретичні положення мають бути підтверджені практикою.

Мета визначається відповіддю на запитання: «Для чого (чому) проводиться дослідження?». Мета дослідження формулюється коротко й точно; конкретизуючись у завданнях дослідження та змістовному відношенні, виражає те основне, що повинен зробити дослідник. Не слід починати мету словами «дослідити...» або «вивчити...» Для теоретичного дослідження мета може бути

сформульована таким чином:

- на основі аналізу об'єкта дослідження виявити, визначити, розкрити, охарактеризувати... (предмет дослідження);
- провести теоретичний аналіз проблеми...;
- проаналізувати, порівняти теоретичні підходи до...;
- теоретично обґрунтувати та дослідити.....

Мета роботи конкретизується в її **основних завданнях**. Як правило, в курсовій роботі формулюють три-чотири таких завдання, формулювання яких може починатися словами: «вивчити», «дослідити», «проаналізувати», «охарактеризувати», «розробити», «довести» тощо.

Зміст і характер завдань залежать від специфіки роботи, але здебільшого одне із завдань передбачає вивчення природи, структури, законів функціонування або розвитку об'єкта, інше – розкриття способів його вдосконалення, а ще – розробку практичних рекомендацій [20; 21].

Завдання дослідження – це мета перетворення конкретної ситуації або, іншими словами, ситуація, яка вимагає свого перетворення для досягнення певної мети.

Завдання мають відповідати меті дослідження, розкривати суть теми і знаходити своє тлумачення у висновках, що фіксують і узагальнюють результати їх виконання. Послідовність визначених завдань має бути такою, щоб кожне з них логічно впливало з попереднього. Наприклад, мета наукового дослідження «Педагогічні ідеї і просвітницька діяльність В. А. Євтушевського (1836-1888 рр.)» полягає у *«виявленні й систематизації педагогічних ідей та узагальненні досвіду просвітницької діяльності В. Євтушевського, у здійсненні*

їх актуалізації в сучасних умовах», відповідно до неї дослідником визначено такі завдання:

1. Схарактеризувати місце й роль В. А. Євтушевського в історії вітчизняної педагогічної думки другої половини XIX століття, з'ясувати соціально-педагогічні передумови та основні чинники становлення та розвитку його педагогічних ідей і просвітницької діяльності.

2. Обґрунтувати процес розвитку педагогічних ідей і просвітницької діяльності В. А. Євтушевського та визначити його основні етапи.
3. Узагальнити досвід просвітницької діяльності В. А. Євтушевського й визначити основні її напрями.
4. Виявити й систематизувати педагогічні ідеї В. А. Євтушевського.
5. Здійснити актуалізацію педагогічних ідей і досвіду просвітницької діяльності В. А. Євтушевського в умовах оновлення національної системи освіти (20, с.25).

С. У. Гончаренко радить такий варіант завдань педагогічного дослідження:

1. Вирішення теоретичних питань дослідження поставленої проблеми (визначення змісту досліджуваних понять, конкретизація їх структури, розробка критеріїв педагогічного діагностування та корекції). Воно, як правило, пов'язується з виявленням, уточненням, поглибленням, методологічним обґрунтуванням суті, природи об'єкту, що вивчається.
2. Вивчення наявних умов вирішення проблеми на практиці, констатація та аналіз типових недоліків та їх причин. Для цього необхідно провести аналіз реального стану предмета дослідження, динаміки і внутрішніх суперечностей його розвитку.
3. Обґрунтування необхідної методики для розв'язання визначеної проблеми (тут основою є теоретичні дані одержані дослідником унаслідок першого завдання, та матеріали аналізу практичної діяльності, добути в ході виконання наступного завдання). Для цього необхідно визначити способи його перетворення та здійснити дослідно-експериментальну перевірку.
4. Дослідно-експериментальна перевірка запропонованої методичної системи. Здійснюється з виявленням шляхів і засобів підвищення ефективності, вдосконалення досліджуваного явища, процесу, тобто з прикладними аспектами роботи.
5. Розробка методичних рекомендацій для тих, хто використовуватиме результати дослідження на практиці (вчителі, вихователі, методисти).

Пов'язана з прогнозом розвитку досліджуваного об'єкта або з опрацюванням практичних рекомендацій для різних категорій працівників освіти [5, с. 69]

Методи (методики) дослідження також прописуються у вступі. Вони мають відповідати меті і завданням дослідження, відображати специфіку предмета, що вивчається. У вступі подається перелік використаних у роботі методів і методик дослідження. Основні з них:

– *теоретичні* – аналіз, порівняння, систематизація та узагальнення наукової літератури з проблеми дослідження;

– *емпіричні* – психолого-педагогічний експеримент (констатувальний етап), спостереження, бесіди, анкетування, тестування (з обов'язковою назвою використаних методик і їх авторів), проєктивні методи;

Емпірична база дослідження. У цьому пункті вступу вказується, де саме, коли і за яких умов проводилося дослідження, хто брав у ньому участь. Потрібно вказати базу дослідження (де проводилося дослідження) і описати вибірку досліджуваних (хто був охоплений дослідженням (стать, вік, соціальний статус, професія і кількість респондентів, які брали у ньому участь).

Завершують вступ характеристикою **структури роботи:** визначають основні структурні компоненти курсової роботи; вказують її обсяг, кількість використаних літературних джерел, додатків, таблиць і рисунків.

Для якісного написання вступу до курсової роботи студентам бажано ознайомитися зі зразком написання вказаних вище пунктів вступу в методичному посібнику [20, с. 92–95] або в авторефератах дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії із педагогіки.

Основну частину, як правило, поділяють на теоретичну й практичну. У теоретичній частині дається критичний аналіз опрацьованої магістрантом наукової літератури та виділяються теоретичні положення, які були вихідними при виконанні практичної частини. передбачає *теоретичне вивчення об'єкта і предмета дослідження*, у якому подають *огляд літератури* з досліджуваної проблеми та теоретичні узагальнення автора курсової роботи. Заголовок до цього розділу має змістовно відображати сутність досліджуваної проблеми.

Дотримуючись принципів послідовного та цілісного викладу наукових матеріалів, слід стисло та лаконічно висвітлити ступінь розкриття проблеми в історії науки та сучасній літературі, зазначивши ті питання чи аспекти проблеми, які слід вивчити. Аналізуючи наукові джерела, необхідно розглянути різні погляди на проблему та висловити власне ставлення до тих чи інших положень. Традиційно огляд літератури починається з більш широких понять (тобто об'єкта дослідження), а потім переходить до більш конкретних (тобто предмета дослідження) відповідно до завдань роботи [1; 5; 7, 9; 14; 15, 20, 21].

Дотримуючись принципів наукової етики, необхідно перевірити відповідність посилань і цитувань. Бажано закінчити цей розділ коротким резюме стосовно сутності досліджуваних понять, явищ, процесів та їх складників.

Практична частина містить опис виконання дослідницького завдання та аналіз його результатів, методичний етап дослідження в теоретико-методичній роботі.

У процесі проведення педагогічних досліджень і написання наукової дослідницької роботи слід чітко дотримуватися етичності та конфіденційності як провідних принципів педагогічного дослідження. Категорично неприпустимо називати прізвища осіб що приймали участь у дослідженні в якості респондентів під час обговорення результатів чи наводити їх у таблицях з результатами досліджень, а також подавати будь-яку інформацію, на підставі якої можна ідентифікувати досліджуваних. Кожен респондент повинен мати свій порядковий номер. Первинні кількісні дані кожного досліджуваного за всіма методиками подаються у додатках у вигляді таблиць, в основному тексті наводять узагальнені результати статистичної обробки даних у вигляді таблиць, гістограм, графіків, діаграм.

Таблиці мають бути зрозумілими читачам, назви змінних у таблицях слід указувати так, щоб читач міг розуміти, про що йдеться. Зведена таблиця результатів повинна мати назву, що достатньо повно відображає її зміст і специфіку.

Головна частина роботи – це аналіз отриманих у процесі дослідження результатів. *Аналіз отриманих результатів* виконують із застосуванням методів статистичного опрацювання результатів, які вибирають згідно з метою, завданнями і специфікою дослідження. Якщо неможливо застосувати засоби статистики, виконують змістовий аналіз даних. Адекватність застосованих методів статистичного аналізу відображає рівень теоретико-методологічної підготовки студента.

Під час аналізу результати мають подаватися наочно – у таблицях результатів з усієї вибірки досліджуваних у відсотках, у кількості осіб; а також із застосуванням графічних засобів (діаграм, сегментограм, гістограм, графіків). Після наочної презентації кількісних показників результатів дослідження потрібно зробити їх якісну інтерпретацію як за кожною методикою окремо.

Кожен підрозділ необхідно завершити короткими висновками.

Висновки до роботи являють собою синтезовану наукову інформацію, накопичену у процесі дослідження, тобто послідовний, логічний, чіткий виклад основних результатів відповідно до мети і конкретних завдань, сформульованих у вступі.

Висновки в кінці роботи не повинні бути калькою (копією) висновків до розділів, а мають містити те нове, суттєве, що становить підсумкові узагальнення результатів дослідження. Їх подають у вигляді певної кількості пронумерованих абзаців. Їхня послідовність визначається логікою і кількістю завдань дослідження.

У висновках необхідно наголосити на тому, що мета дослідження досягнута, а всі поставлені завдання розв'язані. Висновки потрібно структурувати як відповідь на сформульовані у вступі завдання.

На підставі отриманих висновків робляться короткі *практичні рекомендації*, які, у випадку вивчення дітей, можуть бути адресовані не тільки досліджуваним, а також батькам, учителям, соціальним педагогам.

Додатки є продовженням курсової роботи і мають наскрізну нумерацію сторінок, спільну з документом. Кожен додаток починається з нової сторінки.

Слово «додаток» пишуть з правого боку рядка малими літерами з першої великої, напівжирним шрифтом. Заголовок додатка друкують шрифтом 14 (з першої великої) посередині рядка.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком І, Є, Ї, Й, О, Ч, Ь. Наприклад, «Додаток А». Текст кожного додатка за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У такому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку. Наприклад: А.2 – друга глава додатка А. Ілюстрації, таблиці і формули, які розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д.1.2 – другий рисунок першої глави додатка Д; формула А.1 – перша формула додатка А. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично до тексту.

Додатки підвищують рівень довіри до результатів дослідження, свідчать про їхню достовірність. Додатки завжди роблять тоді, коли теоретичний або емпіричний матеріал великий за обсягом. Основну його частину подають у додатках, а найголовніше з нього – в основному тексті роботи з посиланням на відповідне джерело.

4 РОБОТА З НАУКОВИМИ ДЖЕРЕЛАМИ

Робота над текстом починається з *вивчення та конспектування літератури* з проблеми дослідження. Цю роботу потрібно починати з праць, де проблема відображається загально, а потім перейти до досліджень, які її конкретизують. На початку роботи необхідно скласти список літератури за темою дослідження. На першому етапі варто продумати сам порядок пошуку і приступити до складання списку літературних джерел. Добре складений список навіть при швидкому огляді заголовків джерел допомагає охопити тему загально. На його підставі можливо вже на початку дослідження уточнити план роботи. Далі слід переглянути усі види джерел з певної теми. До них можуть входити матеріали, опубліковані у вітчизняній і зарубіжній періодиці, інформація, отримана з мережі Інтернет тощо.

Слід пам'ятати, що надлишкове цитування створює враження компілятивності роботи. Утім, недостатнє цитування свідчить про слабе опрацювання питання. Вибраний теоретичний матеріал варто обміркувати. Тоді власні думки, що виникли в ході знайомства з чужими роботами, слугуватимуть підґрунтям для одержання нового знання. Під час вивчення літератури з вибраної тематики використовують не всю інформацію, що у ній міститься, а тільки ту, яка безпосередньо відноситься до теми роботи і тому є найкориснішою. Отже, критерієм оцінювання прочитаного є можливість подальшого практичного використання в роботі ідей, цитат чи думок. Серед джерел, на які слід звернути особливу увагу, чільне місце посідають наукові статті. У статтях висновки досить обґрунтовані, а результати експериментів, конкретні дані, методики мають достовірний характер. Серед спеціальних наукових педагогічних журналів слід звернути увагу на вітчизняні («Педагогіка і психологія», «Вісник Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського», електронний журнал «Інформаційні технології і засоби навчання», «Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах», «Теорія і практика управління соціальними

системами: філософія, психологія, педагогіка, соціологія» тощо) та зарубіжні видання. В усіх випадках варто відбирати останні дані, авторитетні джерела, точно вказувати, звідки взяті матеріали.

Список використаних джерел становить одну із суттєвих частин курсової роботи. Його розміщують після загальних висновків; складають у алфавітному порядку (абетковому) прізвищ авторів. Кількість використаної літератури має бути не менше, ніж 30-40 джерел. Література у списку друкується мовою оригіналу. Бібліографічний опис складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи. Зокрема, потрібну інформацію можна одержати з таких стандартів: ГОСТ 7.1-84 «Библиографическое описание документа. Общие требования и правила составления», ДСТУ 3582-97 «Інформація та документація. Скорочення слів в українській мові в бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила». Дотримання студентом вимог чинних стандартів є обов'язковим.

До списку включаються лише ті праці та джерела, які згадувалися або використовувалися в роботі. Оформляючи бібліографічний опис джерел, необхідно дотримуватися положень державного стандарту.

Відомості про джерела, які включені до списку літератури, необхідно подавати згідно з вимогами державного стандарту з обов'язковою назвою праць (табл. 4.1).

Таблиця 4.1

**ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015**

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Бондаренко В. Г. Немеркнуча слава новітніх запорожців: історія Українського Вільного козацтва на Запоріжжі (1917-1920 рр.). Запоріжжя, 2017. 113 с. 2. Горбунова А. В. Управління економічною захищеністю підприємства: теорія і методологія : монографія. Запоріжжя : ЗНУ,

	2017. 240 с. 3. Дробот О. В. Професійна свідомість керівника : навч. посіб. Київ : Талком, 2016. 340 с.
Два автори	1. Білобровко Т. І., Кожуховська Л. П. Філософія науки й управління освітою : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 166 с. 2. Гура О. І., Гура Т. Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с.
Три автори	1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2015. 312 с. 2. Кузнєцов М. А., Фоменко К. І., Кузнєцов О. І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с.
Чотири і більше авторів	1. Операційне числення : навч. посіб. / С. М. Гребенюк та ін. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 88 с. 2. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с.
Без автора	1. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / за ред.: С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса : ОНУ, 2015. 306 с. 2. Сучасне суспільство: філософсько-правове дослідження актуальних проблем : монографія / за ред. О. Г. Данильяна. Харків : Право, 2016. 488 с. 3. Адміністративно-правова освіта у персоналіях : довід. / за заг. ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Київ : Ін Юре, 2015. 352 с.
Багатотомні видання	1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.
Законодавчі та нормативні документи	1. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i> . 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22. 2. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 15.11.2017).
Стандарти	1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).

	2. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ 3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).
Каталоги	1. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.
Бібліографічні покажчики	1. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10). 2. Яценко О. М., Любовець Н. І. Українські персональні бібліографічні покажчики (1856-2013). Київ : Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського, 2015. 472 с. (Джерела української біографістики ; вип. 3).
Електронні ресурси	1. Влада очима історії : фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2017). 2. Шарая А. А. Принципи державної служби за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал</i> . 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsej.org.ua/5_2017/32.pdf .

Бібліографічне посилання – це сукупність бібліографічних відомостей про цитовану працю, розглянутий або згаданий у тексті інший документ, необхідних для їх загальної характеристики, ідентифікації і пошуку. Якщо використані відомості, матеріали з дисертацій, монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, у посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, на які є посилання. Посилання у тексті роботи слід позначати порядковим номером книги у списку використаних джерел, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, [12] – номер джерела у списку літератури; [3, с. 18–24], зокрема 5 – це номер джерела із списку літератури, а 18–24 – конкретні сторінки, на яких розташований цей матеріал. Якщо поданий матеріал являє собою узагальнення підходів із двох або більше джерел, то посилання на них позначають у квадратних дужках, за номерами в загальному списку через крапку з комою, наприклад, [15; 17; 23]. Коли використовуються відомості, матеріали з оглядових статей, інших джерел, які мають велику кількість сторінок, тоді в посиланні обов’язково необхідно точно

вказати номери сторінок.

5 СПЕЦИФІКА ОФОРМЛЕННЯ ЦИФРОВОГО МАТЕРІАЛУ

Цифровий матеріал, як правило, оформлюють у вигляді таблиць.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують зліва. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери.

Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. Розміщують таблицю так, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою. Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком таблиць, наведених у додатку. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, таблиця 1.2 – друга таблиця першого розділу. Якщо у роботі одна таблиця, її не нумерують.

Заголовки граф повинні починатися з великих літер, підзаголовки – з маленьких, якщо вони становлять одне речення із заголовком, і з великих, якщо вони є самостійними. Висота рядків повинна бути не меншою 8 мм. Графу за порядковими номерами рядків до таблиці включати не треба.

Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на іншу сторінку. Під час перенесення таблиці на іншу сторінку назву вміщують тільки над її першою частиною. Таблицю з великою кількістю граф можна ділити на частини і розміщувати одну частину під іншою в межах однієї сторінки. Якщо рядки або графи таблиці виходять за формат сторінки, то в першому випадку в кожній частині таблиці повторюють її головку, в іншому випадку – боковик.

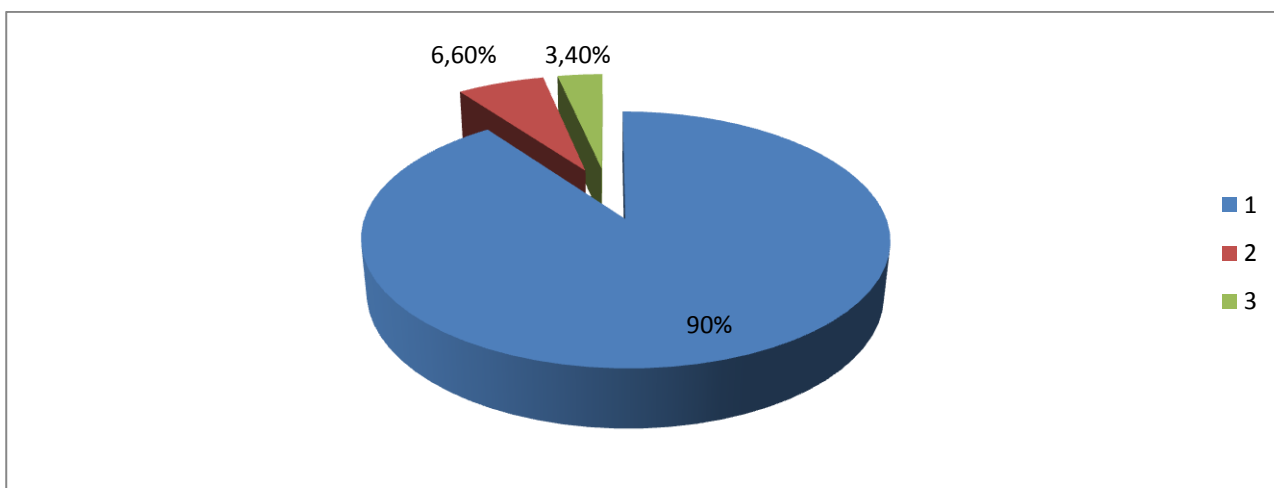
Під час поділу таблиці на частини допускається її головку або боковик замінити відповідно номерами граф чи рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами у першій частині таблиці [6, 10; 14; 15; 16].

Слово «Таблиця» і її номер (наприклад, Таблиця 1.1) указують один раз ліворуч над верхньою частиною таблиці. Якщо ця таблиця має продовження на

наступній сторінці, то вказується про її продовження, наприклад, «Продовження табл. 1.1».

Рисунки рівномірно розміщують по всьому аркуші. Нумерацію здійснюють так, як і у випадку з таблицями. Назви рисунків вказують під ними. До рисунків належать: схеми, графіки, діаграми, гістограми, сегментограми тощо [6, 10; 14; 15; 16].

Діаграми використовують переважно для зображення співвідношення між змінними. Це засіб графічного зображення змінних за допомогою фігур (секторів, стовпців тощо), площі яких пропорційні цим величинам. Секторна діаграма – діаграма, у якій числа (зазвичай відсотки) зображені у вигляді колових секторів (див. рис. 5.1–5.2).

1– андрогінність, 2 – маскулінність, 3- фемінінність

Рис. 5.1 – Сегментограма розподілу респондентів за типом ідентичності

Рис. 5.2 – Діаграма ваги стратегій адаптивної поведінки студентів

6. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ ТА ЇЇ ОЦІНЮВАННЯ

Захист курсової роботи здійснюється перед кафедральною комісією, яка визначає оцінку роботи, виконаної студентом. Завершена курсова робота подається студентом на кафедру за тиждень до захисту. Допуск студента до захисту курсової роботи відбувається на підставі позитивного відгуку керівника. На доповідь під час захисту студенту відводиться п'ять хвилин.

Виступ складається із трьох смислових частин, які відповідають за змістом вступу, основній частині та висновкам курсової роботи. У вступі висвітлюють актуальність досліджуваної проблеми, формулюють об'єкт, предмет, завдання дослідження. Основна частина, передусім, розкриває суть, методологію й особливості організації та проведення дослідження, містить аналіз отриманих результатів з демонстрацією кількісних і якісних показників для обґрунтування достовірності тверджень. У висновках наводять основні результати дослідження, у рекомендаціях зазначають їх теоретичне і практичне значення, окреслюють можливі перспективи подальших досліджень.

Оцінюючи курсову роботу, керівник і члени комісії дотримуються таких загальних критеріїв: ступінь розробленості теми; повнота охоплення різних літературних джерел, підходів до розгляду досліджуваної проблеми; самостійність і творчий підхід до написання роботи; послідовність і логіка викладу матеріалу; правильність і наукова обґрунтованість висновків; стиль написання дослідження; акуратність і правильність оформлення роботи; ґрунтовність виступу студента під час захисту роботи (табл. 6.1, 6.2).

Таблиця 6.1 – Загальне оцінювання роботи

№ пор.	Види роботи	Кількість балів
1	Захист роботи	30
2	Виконання роботи:	70
	а) наповнюваність змісту;	40
	б) якість оформлення;	20
	в) своєчасність виконання;	10

Таблиця 6.2. – Критерії оцінки курсової роботи

Критерії оцінки курсової роботи	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS
-1-	-2-	-3-
робота написана самостійно, зміст повністю відповідає назві, поставленій меті та завданням; правильно визначено і оформлено науковий апарат дослідження; зроблено глибокий і всебічний аналіз наукових джерел; авторські висновки зроблено на високому рівні узагальнення; якісно методологічне дослідження; підготовлені практичні рекомендації / навчально-методичні матеріали; робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно, подана на кафедру вчасно.	відмінно	A 90–100 балів
робота написана самостійно, зміст відповідає назві, завдання виконані і мета досягнута; правильно визначено і оформлено науковий апарат дослідження; зроблено глибокий аналіз наукових джерел; авторські висновки зроблено на недостатньо високому рівні узагальнення; не всі дослідницькі завдання дослідження виконано, але підготовлено необхідні практичні рекомендації / навчально-методичні матеріали; робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно, подана на кафедру вчасно	добре	B 82–90 балів
робота написана самостійно, зміст відповідає назві, завдання виконані і мета досягнута; правильно визначено і оформлено науковий апарат дослідження; зроблено глибокий аналіз наукових джерел; – авторські висновки зроблено на недостатньо високому рівні узагальнення; в оформленні роботи є окремі недоліки, у тому числі мовні; не всі дослідницькі завдання дослідження виконано, практичні рекомендації / навчально-методичні матеріали розроблені не в повному обсязі; робота подана на кафедру вчасно.	добре	C 74–81 бали
робота написана самостійно, зміст розкрито недостатньо, завдання виконані не повністю, що позначилося на повноті досягнення мети; аналіз наукових джерел не повною мірою відбиває сучасний стан наукової розробки досліджуваної проблеми; авторські висновки зроблено на недостатньо високому рівні узагальнення; представлені лише окремі практичні рекомендації є недоліки; недостатня кількість бібліографічних джерел; є мовні помилки.	задовільно	D 64-73 бали

Продовження таблиці 6.2.

-1-	-2-	-3-
робота написана в основному самостійно, зміст розкрито недостатньо, завдання виконані не повністю, що позначилося на повноті досягнення мети; аналіз наукових джерел не повною мірою відбиває сучасний стан наукової розробки досліджуваної проблеми; застаріла і недостатня бібліографія; авторські висновки зроблено на невисокому рівні узагальнення; практичні рекомендації або не відповідають змісту; в оформленні роботи є недоліки; суттєві порушення мовного режиму	задовільно	Е 60-63 балів
робота списана або зміст не розкритий; студент не вміє користуватися науковим апаратом; робота оформлена без дотримання вимог; велика кількість мовних помилок; робота подана на кафедру після встановленого терміну.	незадовільно	FX 35-59 балів

Усі курсові роботи, які були позитивно оцінені науковими керівниками, допускаються до захисту. Під час захисту враховується рівень сформованості в магістранта вміння робити усне наукове повідомлення й давати аргументовані відповіді на запитання за темою роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бесєдіна Л. М. Підготовка та захист кваліфікаційних, дипломних робіт : методичний посібник / Л. М. Бесєдіна, О. І. Сторубльов. – К. : Логос, 2009. – 98 с.
2. Волков Ю. Г. Как написать диплом, курсовую, реферат. Серія «50 способів» / Ю. Г. Волков. – Ростов-н/Д. : Феникс, 2004. – 153 с.
3. Волынкин В. И. Методология и методика психолого-педагогического исследования / В. И. Волынкин. – Санкт-Петербург : СПбУ, 2007. – 152 с.
4. Воротін Л. Кандидатська дисертація: методика написання та захисту : посібник для аспірантів і здобувачів наукового ступеня / Л. Воротін, В. Воротін, С. Буткевич. – К. : Вид-во Європ. Ун-ту, 2003. – 76 с.
5. Гончаренко С.У. Педагогічні дослідження: Методологічні поради молодим науковцям. – К.- Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2010. – 308 с.
6. Гриньова М. В. Дипломні та кваліфікаційні роботи: вимоги до їх написання, оформлення та захисту : посібник для студентів природничого факультету / М. В. Гриньова, Н. І. Шиян, Н. О. Гуріненко. – Полтава : АСМІ, 2001. – 96 с.
7. Головій В. М. Основи наукової діяльності: методологія, організація, оформлення результатів : навчальний посібник / В. М. Головій, Є. Ю. Кузькін, Л. В. Піддубна. – К. : «Хай-Тек Пресс», 2010. – 344 с.
8. Довідник здобувача наукового ступеня. Збірник нормативних документів та інформаційних матеріалів з питань атестації наукових кадрів вищої кваліфікації / [упорядник Ю. І. Цеков]. – К. : Редакція «Бюлетеня Вищої атестаційної комісії України», 2000. – 64 с.
9. Конверський А. Є. Основи методології та організації наукових досліджень : навч. посіб. для студ., курсантів, аспірантів та ад'юнктів / за ред. А. Є. Конверського. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 352 с.
10. Карандашев В. Н. Квалификационные работы по психологии : реферативные, курсовые и дипломные : учебно-методическое пособие /

- В. Н. Карандашев. – М. : Смысл, 2002. – 167 с.
11. Корягін М. В. Основи наукових досліджень : навч. посіб. / М. В. Корягін, М. Ю. Чік. – К. : Алерта, 2014. – 622 с.
 12. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень : навчальний посібник / О. В. Крушельницька. – К. : Кондор, 2006. – 192 с.
 13. Кузин Ф. А. Магистерская диссертация / Ф. А. Кузин. – М. : Ось-89, 1997. – 304 с.
 14. Кузин Ф. А. Магистерская диссертация. Методика написания, правила оформления, порядок защиты / Ф. А. Кузин. – М. : «Ось-89», 2000. – 320 с.
 15. Коломієць В. О. Як виконувати курсову роботу: Метод. посіб. для студ. вищ. пед. навч. закл. / В. О. Коломієць. – К. : Вища шк., 2003. – 69 с.
 16. Методические указания к выполнению курсовых работ по психолого-педагогическим дисциплинам / [сост. П. Ф. Важинский]. – Симферополь : Крымский психолого-педагогический факультет ПГПИ, 1999. – 28 с.
 17. Мокін Б. І. Методологія та організація наукових досліджень : навчальний посібник / Б. І. Мокін, О. Б. Мокін. – Вінниця : ВНТУ, 2014. – 180 с.
 18. Моргун В. Ф. Кваліфікаційні наукові роботи з психології : курсова, бакалаврська, магістерська / В. Ф. Моргун, Л. С. Москаленко. – К. : Видавничий Дім «Слово», 2013. – 168 с.
 19. Музика О. Л. Курсові роботи з психології : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / О. Л. Музика. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2007. – 104 с.
 20. Науково-педагогічне дослідження : навчальний посібник для магістрантів / Укладачі: Н. Н. Чайченко, О. М. Семенов, Л. М. Артюшкіна, О. М. Рудь. – Суми : СОШПО, 2015. – 190 с.
 21. Сисоєва С. О., Кристопчук Т. Є. Методологія науково-педагогічних досліджень: Підручник / С. О. Сисоєва, Т. Є. Кристопчук. – Рівне: Волинські обереги, 2013. – 360 с.
 22. Осадченко І. І. Методичні вимоги щодо написання курсових робіт /

- І. І. Осадченко. – Умань : РАЦ «Софія», 2008. – 52 с.
23. Основні вимоги до написання, оформлення магістерської роботи та процедури її захисту / [упорядник Н. Г. Синицина]. – К. : НАДУ при Президентові України, 2005. – 35 с.
24. Організація наукових досліджень, написання та захист магістерської дисертації : навч. посіб. / А. Ю. Берко, Є. В. Буров, О. М. Верес [та ін.] ; за наук. ред. В. В. Пасічника. – Л. : Новий світ-2000, 2012. – 280 с..
25. П'ятницька-Познякова І. С. Основи наукових досліджень у вищій школі : навчальний посібник / І. С. П'ятницька-Познякова. – К. : Либідь, 2003. – 116 с.
26. Стандарт Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського. Рукопис авторський. Основні вимоги щодо оформлення СТ–КНУ–3.01–2011. – 38 с.

Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА, ГУМАНІТАРНИХ І СОЦІАЛЬНИХ НАУК
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ, ПЕДАГОГІКИ ТА ФІЛОСОФІЇ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до курсової роботи
з дисципліни «Методологія та методика
науково-педагогічного дослідження»

на тему «Теоретико-методологічні засади впровадження елементів
дистанційного онлайн навчання для підтримки аудиторного навчального
процесу в коледжі Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського»

Виконала: студентка 5 курсу, групи ОПН-19-1мз
спеціальності
011 – «Освітні педагогічні науки»
Левченко С. О.
Керівник: кандидат педагогічних наук,
доцент Беспарточна О. І.

Національна шкала _____
Кількість балів _____ Оцінка ECTS
Члени комісії _____

Кременчук – 2020

Зразок завдання на курсову роботу

КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО

Кафедра	Психології, педагогіки та філософії			
Дисципліна	<i>Методологія та методика науково-педагогічного дослідження</i>			
Освітній ступінь	магістр			
Спеціальність	011 „Освітні педагогічні науки”			
Освітня програма				
Курс	5	група	семестр	10

ЗАВДАННЯ

на курсовий проект (роботи) студенту

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи

2. Строк здачі студентом закінченого проекту (роботи)

Місяць 20__ року

3. Вихідні дані до проекту (роботи)

Методичні рекомендації щодо виконання курсової роботи з навчальної дисципліни “Методологія та методика науково-педагогічного дослідження” для студентів денної та заочної форми навчання зі спеціальності 011 — „Освітні педагогічні науки”

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які підлягають розробці)

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)

6. Дата видачі завдання

Місяць 20__ року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів курсового проекту (роботи)	Термін виконання етапів роботи	Вказівки та зауваження викладача (з вказанням дати консультації)	Оцінювання етапів роботи		
				за національною шкалою	за шкалою ЄКТС	кількість балів
	Етап 1					
	Етап 2					
	Етап 3					

Студент _____
(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові)

Керівник _____
(підпис)

(ініціали, прізвище)

Зразок оформлення змісту курсової роботи

Тема «Теоретико-методологічні засади впровадження елементів дистанційного онлайн навчання для підтримки аудиторного навчального процесу в коледжі Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського»

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	8
1.1 Сутність сучасного дистанційного навчання.....	8
1.2 Дистанційне навчання як форма сучасної вищої освіти.....	15
1.3 Особливості проектування і організації дистанційного навчального процесу у вищій школі.....	25
1.4 Управління в системі дистанційного навчання.....	32
Висновки до розділу 1	40
РОЗДІЛ 2 ОРГАНІЗАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ОНЛАЙН НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	42
2.1 Сучасний стан розвитку дистанційного навчання в Україні.....	42
2.2 Поняття та структура електронного навчального курсу.....	49
2.3 Організація дистанційного електронного навчального курсу в коледжі КрНУ на платформі Google Classroom.....	60
Висновки до розділу 2.....	75
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	78
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	81
ДОДАТКИ	86

**Тематика курсових робіт
з навчальної дисципліни «Методологія та методика
науково-педагогічного дослідження»**

1. Теоретичні засади формування дослідницької компетентності майбутніх викладачів закладів вищої освіти в умовах магістратури.
2. Особистісне самовизначення вчителя в сучасній соціокультурній ситуації.
3. Педагогічні ідеї і просвітницька діяльність В. А. Євтушевського (1836-1888 рр.)
4. Організаційно-педагогічні умови навчання майбутніх учителів педагогічному прогнозуванню.
5. Використання комунікативних технологій у професійному навчанні закладів професійно-технічної освіти.
6. Професійно-етична компетентність майбутніх бакалаврів з (правознавства ...) як психолого-педагогічна проблема.
7. Методологічні засади дослідження процесу професійної взаємодії фахівців з (психології...).
8. Підготовка майбутніх фахівців з (економіки...) до професійної взаємодії.
9. Тенденції розвитку інформаційно-комунікаційних технологій навчання студентів закладів вищої освіти України друга половина ХХ початок ХХІ століття.
10. Теоретико-методологічні засади дослідження проблеми розвитку інформаційно-комунікаційних технологій навчання студентів закладів вищої освіти України.
11. Теоретичні засади проблеми проектування розвивального освітнього середовища в процесі навчальної діяльності майбутніх менеджерів організацій.
12. Формування основ професіоналізму майбутніх учителів (математики...) як педагогічна проблема.
13. Теоретичні засади підготовки майбутніх (фельдшерів...) засобами

інтерактивних методів навчання.

14. Теоретичні основи формування проектно-конструкторської компетентності майбутніх інженерів у процесі графічної підготовки.

15. Теоретичні засади формування професійної компетентності майбутніх (юристів ...) засобами іноземної мови.

16. Теоретичні засади формування компетентностей майбутніх фахівців із (зв'язків з громадськістю ...) в процесі професійної підготовки в умовах дистанційної форми навчання.

17. Теоретичні засади підготовки до професійної адаптації майбутніх правоохоронців.

18. Формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації здоров'язбережувального навчально-виховного середовища загальноосвітньої школи як педагогічна проблема.

19. Теоретико-методологічні основи дослідження формування ціннісних орієнтацій студентів (медичного ...) коледжу.

20. Теоретичні засади формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до інноваційної навчальної діяльності в процесі професійної підготовки.

Зразок оформлення розділу та підрозділу

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

1.1. Визначення поняття «культура», «педагогічна культура» в науковій літературі

В умовах глибоких соціальних, духовних та економічних зрушень, прискорення прогресу знань і вмінь, реформування системи освіти сприяє всебічному розвитку людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвитку її талантів, здібностей, задоволенню різноманітних освітніх потреб, забезпеченню пріоритетності загальнолюдських цінностей, високих моральних якостей.

Методичні вказівки до виконання курсових робіт з навчальної дисципліни «Методологія та методика науково-педагогічного дослідження» для студентів денної та заочної форми навчання спеціальності 011 – «Освітні педагогічні науки» освітнього ступеня «Магістр».

Укладачі: к. пед. н., доц. О. І. Беспарточна

Рецензент д. пед. н., проф. Т. Б. Поясок

Відповідальний за випуск зав. кафедри психології, педагогіки та філософії
Р. М. Білоус

Підп. до др. _____. Формат 60×84 1/16. Папір тип. Друк ризографія.
Ум. друк. арк. _____. Наклад _____ прим. Зам. № _____. Безкоштовно.

Видавничий відділ
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
вул. Першотравнева, 20, м. Кременчук, 39600